

НОВО ЕДИНСТВО

„Novo Edinstvo“

Независим информационен ежедневник
cotidian independent de informație

Редакция и Администрация ул. „Пр. Елисавета“ 9

Отговорен ред. А. П. ДРАГАНОВЪ

— Урежда редакционен комитет —

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА ГОДИНА	400 лей
6 МЕСЕЦИ	200
ЗА СТРАНСТВО	800

Б.А. АЛЕКСАНДРОВА

Въ памет на братя МИЛАДИНОВИ

„Защото въ единъ вѣкъ, въ правдата глухъ,
Разбуждаха омѣло народния духъ
И на братя родни чрезъ родното слово
Тѣ готвѣха битва и бѣдѣще ново!“

Въ страниците си българската културна история отбелязва много светли епохи, имена. Една такава добра, светло-жизнена епоха представя българското духовно Възраждане през миналия вѣкъ, която създаде неумиращите имена на Паисия, Берона, Априлова, Бозвели. Бавно, изчистено изтичатъ годините на турското безпросветно робство. Бавно, но сигурно към края на това робство се открояват първите голѣми проблѣси на националното съзнание у българина, разгорѣли се буйно — ярко през XIX-я вѣкъ. Създава се презъ това време тѣ наречената епоха на духовно и национално българско Възраждане, гонещо въ своите крайни цели — освобождение на духовна и политическа независимост.

Най-ярките представители на възраждащия се българизъм въ Македония — „страната на вѣковните стѣнания; майката на велики имена“ презъ това време сж братя Миладинови — Димитър и Константинъ.

Както имената на светитѣ македонски братя Кирилъ и Методий сж свързани навѣки и сж станали символъ на страдание и безсмъртие, тѣй и имената на тия двама македонски братя, родени десетъ вѣка по-късно сж свързани съ неуловима слава въ паметта на всички тѣхни единородци — българи.

Братя Миладинови сж най-вѣрните синове на Македония, духовните водачи на македонското племе презъ турското робство. Най-горещите бранители и а родния ни езикъ, на родната многострадална земя македонска.

Като Гоце Делчевъ не загинаха тѣ на нѣкоя македонска чука съ оружие въ ръка, но изгниха въ влажните цариградски тъмници, платили тѣй сж мъчителна смъртъ любовта си къмъ родното племе, къмъ родния езикъ! Изгниха въ тъмнитѣ зандани, като мъченикѣтъ Неофитъ Бозвели, като герои!

Въ красивиятъ македонски градъ Струга, презъ който протича буйниятъ Дринъ — „влаещъ съ струйните си пѣнливи води златенъ пѣсъкъ“, както възпѣва романтично родниятъ градъ на братя поетътъ Райко Жинзифовъ, братя Миладинови виждатъ бѣлия денъ. Димитъръ, по-голѣмиятъ, се ражда презъ 1810 год., а малкиятъ — Константинъ 20 години по-късно. И двамата получаватъ високо, рѣдко за времето образование. Димитъръ Миладиновъ учи въ просвѣтния епирски центъръ Янина. Изучава основно гръцки, италиански, сръбски и френски езици и става най-голѣмото свѣтило на измъчената земя.

Цѣли години учителствува въ

по-голѣмнитѣ македонски градове: Охридъ, Битоля, Прилепъ, Кукушъ, Струга — да кажа изъ цѣла Македония. Дори и отъ най-западната частъ на Албания се стичатъ при високо просвѣтении и даровитѣ учители ученици, жадни да чуятъ непосредствено словото що „като медъ се лѣе“, жадни да се ободрятъ при вида на огъня, пламтящъ въ очите на избрания! Димитъръ Миладиновъ става учител не само на малкиятъ, но и на възрастнитѣ, за които отваря вечерни училища, издава учебни ръководства, обучава по-новитѣ изисквания на реформиранитѣ учебни методи, обикаля цѣла Македония и съ будното си убедително слово насажда въ нея духовни сили и пороци.

Въ най-горещъ застъпникъ на родната ни речъ въ училището, а проявява неуморност и въ борбата ни по църковния въпросъ, като пише дописки за „Цариградски вестникъ“ органътъ на българското будно еснафство въ борбата му срещу фанариотитѣ, събира македонски умотворения, заедно съ братя си и пр. Изобщо, Димитъръ Миладиновъ развива широко просвѣтителна дейностъ всрѣдъ македонското население въ онова време, когато е засилена борбата по църковния въпросъ. Д. Миладиновъ е билъ бодриятъ стражъ на измъченитѣ българи въ Македония и той е, който си спечелва омазата на гърка Мелетий, кандидатиранъ за охридски митрополитъ презъ 60-тѣ години. Д. Миладиновъ събира усърдно подписитѣ на недоволнитѣ българи срещу Мелетия — съ хиляди. Той е, който е ималъ силата, смѣлостта да каже: „Мразиме хомота, позоренъ и мръсенъ на фанариота!“ и пакъ той, разбира се, е арестуванъ и хвърленъ въ цариградския полицейски затворъ презъ 1861 год., обвиненъ като „царски врагъ!“ Година пролежава въ затвора, разболява се отъ тежка болестъ, която го и завлича въ гроба презъ 1862 година.

Дълбоко трогателенъ споменъ оставя тоя народенъ будител въ сърдцата на своитѣ ученици; Григорий Пърличевъ — последователтъ на тоя македонски деецъ въ своята неопечена автобиография свидетелствува следното за своятъ великъ учител: „Въ очитѣ му горѣше свещенъ огънь. — Тѣ бѣха две свѣтливи искри, като сѣйни лучи на две зарки звезди, а словото се лѣеше отъ устата му като медъ... Отъ 10-тѣ учители, които се изредиха презъ време на учителството ми въ Охридъ, Митре Миладиновъ бѣше много полезенъ за насъ ученицитѣ. Той ни запозна и съ и-

(следва на 2-ра стр.)

ПРОТЕСТЪТЪ НА ГРАДИНАРИТЪ ПРОТИВЪ ПРѢКОМЪРНИТЪ ДАНЪЧНИ ОБЛАГАНИЯ

Зеленчукопродавачитѣ отъ нашия градъ са решили на направятъ едно мотивирано оплакване до респективното министерство противъ прѣкомърнитѣ данѣни облагания, които имъ се налагатъ съвсемъ несправедливо.

Известно е, че тоя родъ търговия винаги се облага съ минимумъ данѣкъ, имайки се предъ видъ, че останалия непроданъ зеленчукъ увѣхва, разваля се и се изхвърля. Нашитѣ фискални органи, обаче, даватъ друго разрешение на въпроса, изтъквайки несправедливия фактъ, че „населението, — имъ нѣма — принудено е да купува зеленчукъ, следователно зеленчукопродавачитѣ никога не загубватъ, бидейки тѣхната стока отъ

Ясно е, че въ случая тѣхното облагане е несправедливо, което изхожда отъ факта, че фискалнитѣ органи далечъ не познаватъ положението на своитѣ данѣкоплатци.

ИЗЪВЪРЪДНОТО СЪБРАНИЕ НА ЛИГАТА НА НАРОДИТЪ

Женева 26. — Въ главния секретариатъ на Л. Н. се развива трескава дейностъ предъ видъ свикването на едно извънредно събрание на Обществото на народитѣ, определено на 3 мартъ н. г.

Въ това събрание следва да се създаде една специална политическа комисия, която да пристъпи къмъ реалното разрешение на кървавия конфликтъ въ Далечния Изтокъ.

Говори се, че щѣли да бждатъ поканени Съединенитѣ Американски щати, Русия и Турция, които не сж членки на Обществото на народитѣ.

Въ близкитѣ срѣди на О. Н. се говори за настѣпнитѣ важни усложнения въ Далечния Изтокъ, които неразрешени отъ О. Н. ще иматъ гибелни послѣдствия за свѣтовния миръ.

6 БЪЧВИ ЗЛАТО ПАДНАЛИ ВЪ МОРЕТО

Парижъ 26 — При разтоварването отъ парахода на 426 бѣчви злато отъ Америка за Франция, 6 бѣчви сж паднали въ морето.

Малко безгрижие!

Преди нѣколко дни, въ едно близко село се разиграва следната случка:

Кметътъ и крѣчмарина сключватъ условие, споредъ което, колкото пати тропне кмета по пода, толкова бутилки ще занесе крѣчмарина. (Канцеларията на кмета била надъ крѣчмата, на втория етажъ). При всѣко тропане крѣчмаринътъ наострялъ уши и внимателно преброявалъ на прѣсти бутилкитѣ.

Случва се, единъ мразовитъ день, да пристигне нѣкакъвъ инспекторъ, натоваренъ да контролира дейността на кмета. Незабелязанъ отъ крѣчмарина той се качва на втория етажъ и примръзналъ нетърпеливо тропалъ по пода. Долу, крѣчмаринътъ наброилъ до десетъ, грабналъ бутилкитѣ и забързалъ.

— Гости има — рекалъ на ума си — мръдна алъшъ-вериша!

Картината трѣбва да е била... трогателна, защото вмѣсто любезно усмихнатия кметъ, той вижда намусеното и мрачно лице на господинъ инспектора, който вѣчно недоволенъ и винаги строгъ, безъ да изслуша „постигнатото условие“ между кмета и крѣчмарина, запраща бутилкитѣ презъ вратата и го изблъсква навънъ. На вратата смяняниятъ крѣчмаринъ среща кмета, който го пита какво търси горе и какво иска.

— Азъ нищо не искамъ! Иди ти и вижъ той какво иска!.. И когато следъ малко той влиза въ крѣчмата и горе тропането продължило, обръща се къмъ момчето и казва:

— Слушай! Гледай си работата. Сега други тропатъ, а кметътъ си брои... дните.

ГОЛѢМИ ТРУДНОСТИ ПРИ СЪБИРАНЕТО НА ДАНЪЦИТЪ

Столичната преса обстойно се занимава по въпроса съ данѣчното бреме и изтъква както трудното положение на финансовата властъ, така и това на данѣкоплатцитѣ. Данѣчнитѣ постѣпления сж крайно слаби, въпрѣки взетитѣ строги мѣрки. Всички разпорѣждания на финансовото министерство въ това отношение сж останали безрезультатни, тѣй като всички предвидени пера въ бюджетитѣ по събиранията, не могли да се покриятъ. Така, че данѣчнитѣ събирания отъ день на день ставатъ все

по-слаби.

Въ недавнашното събрание на финансовитѣ инспектори, се донесло до знанието на министерството, че на много мѣста населението отказвало да плаща данѣци, надѣвайки се, че ще дойде единъ день, когато и тия задължения щѣли да бждатъ, ако не опростени, то — насрочени.

Имайки предъ видъ това положение, финансовото министерство решило да вземе строги мѣрки за събирането на данѣцитѣ.

ИЗЪ ПОЛИТИЧЕСКИЯ ЖИВОТЪ

Настоящата парламентарна сесия, може да се каже, че е една отъ най-богатитѣ съ събития въ анализъ на ромѣнския парламентаренъ животъ. Разискванията по земеделскитѣ задължения, съкращението на бюджета, въпроса за захърта, убийствата въ Сорока и най-послед боя въ Камарата — представяватъ важна страница въ новата история на нашия парламентаризъмъ. Като прибавимъ още и идването на г. Титулеску, ще видимъ, че действително политическиятъ ни животъ преминава презъ кипеща на крайно изострени политически страсти, които, възможно е, въ едно близко бждеще да ни представятъ единъ опредѣленъ резултатъ.

Неочакваното посещение на г. Титулеску, днесъ за днесъ, е една загатка въ много политически срѣди. Въпросътъ съ земеделскитѣ задължения е най-крупниятъ понастоящемъ, който не току-така ще мине безъ шумъ и бури.

Съкращенията въ бюджетитѣ не оправдаватъ предварителнитѣ начертания. Ограниченитѣ данѣчни постѣпления решително идватъ да измѣнятъ много работи. И всичко това тѣсно е свързано съ общото ни политическо положение, което вдъхва особена загриженостъ и което наложи последнитѣ ауденции при Суверана.

Плати се абонамента!

КРЪВОПРОЛИТНИ БИТКИ В КИТАЙ

ЯПОНЦИТЕ СЕ ОТТЕГЛЯТ. 2000 ДУШИ УБИТИ

Съобщават отъ Шанхай: — Безрезультатният опит на японците да завладеят селото Кянгвай, близо до Шанхай, решително обезкуражи японците, които биха отбой. Японците продължават своя барабанен артилерийски огън и очакват нови подкрепни, за да започнат отново офанзива. Всички техни нападения са отблъснати и са дадени голъми жертви. Въ последните битки китайците са оставили на бойното поле 2000 убити. Числото на падналите японци още не е известно. Правилно впечатление енергичната съпротива на китайците, които са голъми жертви, храбро отстояват против неприятеля. След едно кръвопролитно сражение, и двесте воюващи страни, се оттеглили, за да

дадат възможност на санитарните войски да прибират ранените.

Японското правителство, имайки пред вид постоянното засилване на китайските войски, решило да изпрати нови сили въ Шанхай.

Всички жители японци живущи въ Шанхай, получили заповед от японския посланик да се приготвят да напуснат страната на път за Япония. Тая мърка е продиктувана от последното поражение на японците. Японската военна авиация продължава да бомбардира.

Частичните китайски нападения са поразителни.

Понастоящем и дума не става за едно примирие, както бѣ въ началото на конфликта.

ДУЕЛЪТЪ МЕЖДУ Г. Г. ПОПОВИЧЪ

И МАРЕШЪ

И ДВАТА ВИСТРЕЛА НЕСПОЛУЧЛИВИ

Букурещъ 26. — След скандалът въ Камарата, където бившият националистически министър, г. Михай Поповичъ наби цепния депутат г. Марешъ — въпросът за разрешенъ чрезъ дуелъ, предложень отъ последния.

Освенъ противникът и секундантът никой не е знаелъ за мѣстото и часа, когато ще се произведе дуела. За оръжия избрани пистолети.

Завчера, въ 10 часа преди обѣдъ г. г. М. Поповичъ и Марешъ придружени отъ своите секунданти се срещнали въ едно празно мѣсто по шосето, „Киселевъ“, където следъ установения сръдновъковенъ церемониалъ, пристъпили къмъ цѣлята. Отъ двата дадени вистрела не билъ

загнетъ нито единия.

Противникът не се слобрил нѣ „бойното поле“.

ПАНЪ-АРАБСКИЯТЪ КОНГРЕСЪ

АРАБИТЕ ПРОТИВЪ ИМПЕРИАЛИЗМА НА ВЕЛИКИТЕ СИЛИ

Съобщават отъ Ерусалимъ: — Въ Мека е свиканъ единъ новъ панъ-арабски конгресъ, въ който следва да се организира едно арабско Общество на народитъ за борба противъ империализма и за освобождаването на арабските държави подъ контрола на великите сили мандатарки.

Напоследъкъ националното движение на арабите чувствително напредна.

Чети 6-къ „Ново Единство“

БОДЛИ

Безправие то царю... Препрочетете няколкократно провинциалните вѣстници и ще се уверите. Въ всеки градъ или градче се вършатъ по малко или повече несправедливости, че това е върхътъ на несправедливостта въ цѣлата страна.

— Ако на вѣкъже е така, казва другъ вѣстникъ, тежко и горко на нашата държава.

Събиратъ се вѣкъже подписи за прощести, правятъ се митинги, събрания на недоволства и пр. йр.

Тукъ, въ Добричъ, слава Богу: всички сме доволни! Имаме си всичко и никой не роптае. Не е, напримеръ, какъто другаде, лѣтното време да нямаме вода, зиме да замръзватъ чешмитъ и да няма кой да ги размръзи и изкопае ледъ, електрическо осветление далъ Господъ, съ седмици гражданитъ правятъ осветителни бани, фенеритъ по крайнитъ квартали светятъ, хлѣбобекаритъ си пекатъ хлѣба, залесени са околноститъ на града, улицитъ поправени, боклукчиитъ минаватъ по два йлжи на денъ и най-после женитъ си дойша воловетъ.

Блаженъ градъ съ още по-блаженно население!..

Тамъ да е наистина!

ГЪРЦИЯ КУПУВА 1200 ВАГОНА РОМЪНСКА ЦАРЕВИЦА

Гръцкото правителство, имайки предъ видъ, че населението страда отъ липса на храна, е премахнало вноснитъ такси за зърненитъ храни за едно неопредѣлено време. Благодарение на тая мърка Гърция е закупила 1200 вагона царевича отъ Ромъния. Понастоящемъ Гърция се нуждаела още отъ около 4000 вагона царевича.

ПТИЦЕВЪДЦИ!

Продава се машина за люпене на пилета система Вискусе, както и апаратъ за отглеждането имъ система Standard.

Справка: Д-ръ Б. Господиновъ

5—5

ВЪ ПАМЯТЪ НА БРАТА МИЛАДИНОВЪ

(Продължение отъ 1-ва страница)

талиянски езикъ“.

Тѣй голѣма е била славата на тоя македонски будител! Толкова довърне и обичъ е будилъ съ дейността си и съ собствената си личността!

По малкиятъ отъ братята — Константинъ — поетъ и възторженъ идеалистъ е известенъ сѣщо като брата си съ своитъ дарби и ученостъ. И тѣй просвѣщава народа, но жаденъ за много висока култура, напуска Атинския университетъ, където следва класическа филология и отива въ родната Русия презъ 1857 год., като преживява тамъ цѣли 4 години. Въ Москва се записва въ историко-филологически факултетъ. Движи се въ отбраната сръда на голѣмитъ пламенни славянофили: Денкоглу, Хамяковъ, Аксакови. Сътрудничи въ списание „Братски трудъ“ (съ собствени и преводни поетически произведения) — органъ на българските македонски студенти, отразяващъ въ себе си копнежътъ на възбуждащиятъ се българинамъ за свобода и просвѣта. Най-голѣмата заслуга на К. Миладиновъ се състои въ издаването на народнитъ македонски пѣсни събирани съ братъ му въ специаленъ сборникъ презъ 1861 г. въ Загребъ. Голѣма помощ за това обнародване му оказва голѣмия приютел на славянския епископъ Шрептеръ. Сѣтъ виждатъ хубавитъ македонски пѣсни, носещи въ себе си мъката на страдалската земя.

Но какво? — Константинъ Миладиновъ се научава за арестуването на брата си и трѣбва за Цариградъ. Намира го. Но усърдната полицейска властъ удрятъ и него, хвърлятъ и тоя „царски врагъ“ въ затворъ. Тѣй Константинъ Миладиновъ, голѣмиятъ патриотъ и високо интелигентенъ българинъ съ вериги въ тъмницитъ издове дава дантъкъ на своето родолюбиво чувство. Тѣй, и двамата братя, вѣрни служители на дълга, за светото си дѣло получаватъ вериги, тъмница и преждевременна мъчителна смъртъ.

Нощта бѣше студена, мрачна и сурова!.. пѣе поетътъ за януарската нощ, 1862 год., която поглъща предсмъртнитъ стенания на братята!..

Правдата е вѣчна! Такава вѣра въ доброто, въ правдата се разискря отъ вѣкове въ души на всички македонски мъченици. Тѣ, всички страдалци на човѣчеството, са носили въ сръдцето си вѣчноживиятъ, вѣчнобудниятъ духъ прометейски, горѣлъ, на-

примѣръ, въ сръдцата на Брухуса, Галилея! А въ реда на славянскитъ мъченици — героите се споменаватъ винаги именитъ братя Миладинови!

И въ нашия край да да упомнимъ свѣтлата 70-годишнина отъ смъртъта имъ дълбоко чувство на обичъ и признателност! Напразно съзнателитъ имъ Райко Живковъ оплаква смъртъта имъ своята elegия:

„Въ градъ презморски, морски,

Остави снаги и коски,
А гробъ имъ не знайтъ! То сто

Премило, пресвето, предраго зашто съкашъ пророчество имъ чѣ въ завета на Д. Миладиновъ. „Азъ отивамъ на вѣрна смъртъ, но народътъ, българскитъ, азъ готю съмъ ратувалъ и за конщѣ умра, нѣма да умре азъ съ мене. Той ще остане и еденъ ще възтѣржествува вѣстнень! Тогава ще оцени и тая кръвъ“...

Гробътъ на всички мъченици на човѣчеството ще трѣбва се търси тамъ, отдето изгрѣ доброто за това последното. Само по такъвъ начинъ живото смъртъта се примиряватъ и много оправдаватъ.

ВНИМАНИЕ!

БЪРЗА ПРОДАЖБА!

1) Една къща съ 400 м. на два етажъ, 8 ст. удобни за живѣне.

2) 4 магазинъ за храна, каменна постройка, покритъ съ европейски керемиди.

Всичко солидно построено, продажба на цена много износка.

Интересуващитъ да отправятъ за справка ул. „Григорѣ Александруку“, 35 и ул. „Рахоевъ“ гдето сж и сградитъ.

Преподавамъ урци по лия по програмата на консерваторията.

КОСТА ТОДОРОВЪ,
ул. „Реж. Кароль“ 133 м.

НАШИ ПИСАТЕЛИ

ДѢЛО НИКОЛА

Мина презъ село Добрево агронома и поръча на дѣдо Никола да отиде въ града и ако може да си отървава нивитъ, защото вече сж минати като държавни; пролѣтѣтъ ще ги раздава на колониститъ.

Зима голѣма; снѣгъ до колѣне, каруца не може да мине по пътя; но дѣдо Никола трѣбва да отиде въ града; всичко на всичко има две нивички — „Стария джбъ“ отъ 2 кила и „Малката“ отъ кило и половина. Къщичката, нивкитъ и магаренцето, това му е цѣлото имущество; нито сантимъ скъпана пара.

Самъ самичекъ си е; двама му сина, два едри и снажни сокола, загинаха въ Балканската война; въ Люле-Бургазъ и Чатаджа нѣкъде имъ се чернеятъ купчинкитъ. Баба-

та угасна отъ жалъ по тѣхъ. Самъ е, старъ е, но пуста душа не се отдѣля.

Подбра магаренцето си и понеделникъ рано сутринтъ потегли за града. Снѣгъ имаше, но слънцето отъ горе грѣеше и можеше да се върви.

Въ града отиде при Панайота, старъ тѣхенъ общински секретаръ-бирникъ. Разправя му, че агронома ще взема нивитъ.

— Ще се нареди, каза Панайотъ; трѣбва да видимъ първемъ дали си подалъ декларация; ще ми трѣбва 200 лей пари.

Ами нали дѣдо Никола нѣма нито петаче въ джоба си!

Трѣгва да продава магаренцето; сръдъ тази страшна зима и нѣмотия, кому е затрѣбвало магаренце?

Хеле, единъ чобанинъ се реши и му даде 250 лей.

Панайотъ ходи, търси, разпитва и се увери, че дѣдо Никола не е билъ давалъ декларация и следователно, нивитъ му по право минаватъ въ държавното имущество.

— Чудна работа, бърбори дѣдо Никола; отъ 50 години азъ ги работя, баща ми ги е работилъ и той 50, а дѣдо е живѣлъ 110 години и все си ги е работилъ; никой до сега азъбъ не е обелилъ за нивитъ, а сега изведнажъ да ми ги взематъ.

— Ще ги взематъ дѣдо, има законъ за тая работа, обеснява му Панайотъ; не само на тебе взематъ; самъ си кривъ.

Плювна дѣдо Никола и хлѣтна въ кръчмата; 50 лева имаше, като въ добритъ стари времена поръча шише ракия, че още едно, до като понаправи малко главата и изхарчи паритъ; смрачаваше се; сега на кжде? И нивитъ отидоха и

магаренцето отиде. Трѣбва да се прибира въ село, но нустъ пътъ, какъ се извървява.

Трѣгва дѣдо Никола; колкото вървѣше виелицата по се усилваше; едри парцали го шибеха въ очитъ; дѣхъ едва поемаше; но старъ вѣлъкъ бѣше дѣдо Никола, не тѣй лесно се поддава.

Вървя що вървя, до като съвсемъ премая; още малко и нивката му, Стария джбъ се чернѣеше сръдъ безпредѣлната бѣла ширъ.

Опрѣ се е Стария джбъ; столетенъ джбъ, разперилъ широко клоне, нехае подъ напора на бѣсната фуртуна.

— Не бива тѣй, каза си дѣдо Никола, ще трѣбва да си поотдѣхна мѣничко, инѣкъ не мога изтрая.

И поседна отъ къмъ завета; и сѣкашъ му се стори баня; ву, ву, като гладни вѣлци виеше фъртуната, сѣкашъ иска да помете земята.

Па замижи старена; тѣй

харно се чувстваше задъ сръдъ джбъ; по затвори очи и опри-топло му се стори; сѣцето пекнало, безъ огънь лѣтоше изпече; житото узрѣло жълто като разпиляно злато благоухае; добъръ берекекъ далъ Господъ. Ще има да купи чифтъ млади воловецъ.

Дѣдо Никола, ама не ве дѣдо, а младъ зетъ, се е отегналъ подъ сенчестия разлененъ джбъ, и дрѣме; тѣй е приятно и хубаво.

— Николе, Никола бре, ка нѣкъде булка Николайца, хлѣбъ ти нося; сѣкашъ въ земята си потъналъ.

Хили се бай Никола; ка да се види я; житото човѣш бой е пустиняло; правъ дѣ пакъ нѣма да се види.

Хубава му бѣше и булка хубава като глѣбница; прѣ деветъ села я е краля; пристѣ на му. Че кой ще му да дѣщеря, отъ него по-лудъ генъ нѣмаше.

Дойде булката, сѣкашъ то

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

ВЪ НАЦИОНАЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

ИМА ПРИДЕНТИЗЪМЪ

Отъ какъто въ Европа сжествува чалцинист-вени национални органи-зации, винаги и въкога се е хвърляло на Шия въ очитъ, че сж ириден-тични. Тукъ тамъ даже подготвиха болшинствата по единъ капанъ и дълго време „голъми“ ириден-тисти тръбваше да ле-жайтъ въ затвори, докато имъ се разгледайтъ дъла-та и бждатъ оправдани въ последствие отъ сжди-лицата. Такива примъри имае достатъчно въ И-талия, Полша и пр.

Но че винаги малцин-ствата биваха обвинява-ни въ иридентизъмъ. Има страни даже, кждето ре-дактори на всеизвестни вестници не могатъ, не искатъ да направятъ раз-лика между иридентисти и комунисти и подвеж-дайтъ всичко подъ общъ знаменателъ съ единичка целъ да въсватъ смутъ въ обществения сръди.

Точно за тѣхъ секре-тара на Конгреса на мал-цинствата г-нъ Д-ръ А-

менде пише въ последния брой на списанието си, че сж най-голъмитъ винов-ници, когато съвсемъ при-дребни случки обвиняватъ и се нахвърлятъ върху чисто национални мал-цинствени организации, какъто ги обвиняватъ въ иридентизъмъ.

По нашатакъ казва г-нъ Аменде, че е обходилъ всѣ-чки народностни малцин-ства въ Европа и е кон-статиралъ, че навсякъде, кждето малцинствата сж организирани или на пътъ да бждатъ организирани, не сж, и не могатъ да бждатъ иридентисти.

Това сж чисто нацио-нални организации при-нашъ отъ законитъ на страници и тръбва да се осъдятъ да сжест-вуватъ, тѣй какъто сжест-вуватъ съ хиляди мно-зинствени организации, завършва г. Аменде. Ако се отнѣме и тая възмож-ностъ на малцинствата, тогава по-добре би било да имъ посочимъ вратитъ на затворитъ.

Новото френско прави-телство

Парижъ 26 — Новото френско правителство подъ председателството на г. Тардьо, се представи въ парламента. Г-нъ Тардьо прочете изявлението на новото правителство. Следъ направения интерпелация отъ страна на опозицията, се гласува дневния редъ, чрезъ който Камарата при-ема изявлението на прави-телството и гласува довѣ-рие отхвърляйки всѣкакви критики.

Икономически преговори между ромъния, унгария и югославия

Съобщаватъ отъ Буда-пеща: Наскоро ще започнатъ преговори между Ромъ-ния, Унгария и Югославия за организиране продажба-та на земеделскитъ произ-ведения на низки дени.

Първата среща ще се състои въ Бѣлградъ.

Продавамъ акция на „Banca Industria și Comerț Dobrogean“ — Добричъ.

Справка — редакцията.

Д-ръ Н. ХРИСТОВЪ

НОВИ УСѢХИ НА ГЕРМАНСКАТА ХИМИЧЕСКА ИНДУСТРИЯ

100 кг. дървени стърготини, даватъ 50 кг. захаръ или 75 литри абсолютенъ спиртъ
(Специална кореспонденция на в-къ „Н. Единство“)

Берлинъ февруарий
Въ последно време, герман-ската химическа индустрия мо-жа да регистрира неочаквани успѣхи, отъ капитално значе-ние за напредъка на човѣче-ството, който не е останалъ безъ значение върху транс-формирането на аграрното производство върху едно сж-ествено подобрене и поев-стиняване живота на широкитъ народни маси. Това, което отъ преди стотини години мечтаеха алхимицитъ, да добиватъ за-харъ по химически начинъ, — днесъ въ Германия е свършенъ фактъ.

Пръвъ професоръ Бергмусъ разкри перикардията на мрака и намѣри въ своята лабора-тория химически афинитетъ ме-жду намиращитъ се въ свобод-но състояние и въ голѣмо изоб-илие елементи на обикновен-ната захаръ, за което бѣ въз-награденъ съ най-голъмото от-личие, — Нобеловата премия.

Не тръбваше, обаче, да из-минатъ само нѣколко месеца, за да се усъвършенствува още повече неговото откритие и отъ лабораторията да се пре-несе на полето на практиката, новия методъ за добиване на захаръ, по химически начинъ.

Единъ отъ главнитъ пионе-ри въ тая областъ е герман-ския химикъ Д-ръ Шолеръ, който напоследъкъ устрои въ Торнешъ първата по рода си въ свѣта фабрика за добиване на захаръ отъ дървени стър-готини, талашъ и др. подобни отпадѣци, които, понастоящемъ не можеха да служатъ даже като горивъ материалъ. По-срѣдствомъ специалния методъ на Д-ръ Шолеръ, тия почти безценни отпадѣци, само за нѣколко часа се превръщатъ въ цененъ стопански продуктъ — захаръ, който на първо вре-ме може да служи предимно като отлична храна на млѣчния добитъкъ, а така сжщо и за угояване на свине и пр. По настоящъ д-ръ Шолеръ отъ 100 килограма дървени стърго-тини получава 50 кг. захаръ или 75 литри абсолютенъ спиртъ и 30 л. гр. брикитирани дървени въглища, наречени лигнитъ, които развиватъ топ-лина до 6000 калорий. Споредъ неговитъ изчисления, Германия

произвежда годишно около 20 милиона тона талашъ, дървени стърготини и пр. отъ които неговата фабрика още тая го-дина ще преработи около чети-ри милиона тона. Отъ това ко-личество, той проектира по евтинъ и рационаленъ начинъ да произведе два милиона тона захаръ, каквото количество по настоящемъ се произвежда въ цѣла Германия отъ захарното цѣкло. Въ случай, че на пър-во време не може да се намѣ-ри задоволителенъ пласментъ на произведената по метода на д-ръ Шолеръ захаръ, тя ще се преработи въ спиртъ, при кое-то той предполага да се получи около три милиона хектолитра абсолютенъ спиртъ, които по-лесно може да намѣри плас-ментъ въ индустрията или като горивъ и двигателенъ матери-алъ. Отъ направения изчисле-ния, при едно пълно приложение плана на стопанския съветъ, Германия още презъ тая година ще може да направи грамадни икономии отъ вноса на фуражъ за храна на добитъка, въ раз-мѣръ на 250 милиона марки. За поощрение създаването на подобни предприятия отъ стра-на на държавата се обещава въ всички възможни поощрения, като евтини кредити, минимал-ни данѣци, митнически ограни-чения, за осигуряване пласмен-та на мѣстното производсево и пр. Въ последното време се очаква откриването още на нѣколко фабрики за добиване захаръ по химически начинъ отъ дървесни отпадѣци, чрезъ пер-кулационно налѣгане и дейст-вие съ разрежена киселина. За сега въ Германия сж зарегест-рирани нѣколко патенти за добиване захаръ отъ дървесна целулоза, както и патента на професоръ Шлубахъ отъ Хам-бургския университетъ, чрезъ действие съ солна киселина при което се получава захарна пуд-ра, която въ последствие се превръща въ гроздова захаръ.

Вниманието на всички учени химици технолози, по настоя-щемъ е съсредоточено въ до-биването на единъ по свър-шенъ продуктъ, който да може да служи не само като храна на добитъка и за добиване на спиртъ, но и за храна на чо-вѣка.

Денътъ въ който и тая про-блема ще намѣри своето пози-тивно разрешение не е много далечъ, въпрѣки това обаче, още отъ сега се подготвя про-цеса за едно трансформиране на аграрното производство въ Германия.

КАДЕ?

ОТИВАМЪ НА КАФЕНЕ

„СЛАДКА ДУМА“

До аптека Муцевъ обзаве-дено на нсво отъ Грънчара. Прави чисто кафе само 2 лей А пъкъ карти за игра, табли и домини на разположение на всѣкого за игра, безъ никакви такси (БЕЗПЛАТНО) съ кон-сумация.

Само едно ваше посещение ще Ви увѣри, че е противъ скжпотията.

5-5

Невралгична

„Журистъ“

СИГУРЕНЪ ЛѢКЪ ПРОТИВЪ: Главоболъ, Мигрена, Простуда и Грѣхъ.

размъркване

КАРМОЛЪ

TL PEDNAZBA OMR NP-OSMYDA, YHJONCA BA-UPUNAMA, NEBPALIUUMT UPEBAMURHUMT SOLKU

ла, засияла като слънце; оста-ви полета яденето и го целу-на по челото. Обичаше си го тѣ него. И беднякъ да бѣше, но юнакъ и веселъ човѣкъ си е. Нека си подрѣмне, защо ще го буди.

А бай Никола и не се по-мръдва; дрѣме лидрѣме и безъ да усети здравата заспа.

И дѣдо Никола заспа; и какъ нѣма да заспи, тѣй уютно и топличко бѣше задъ Стария джбъ.

Бурята отъ минута на мину-та по-вече бѣснѣше; като перу-шина отмѣташе селскитъ кумини.

На сутринята, когато вѣтъра утихна и слънцето отново прѣскаше весело игривитъ си лѣчи, селяни съврѣха, че Ста-рия джбъ изъ коренъ е изкър-тенъ и подъ него, притиснатъ и заровенъ у сиѣга, дѣдо Ни-кола вкоченясалъ като камѣкъ.

Хр. П. Хипитановъ

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛА

КАЛИПЕТРОВО

(Мисли и впечатления)
(Продължение отъ 128 брой)

При все това, калипетренци сж здрави хора, защото, както мжжетъ, тѣй и женитъ, съ ид-ването и отиването въ града, безъ да искатъ принудени сж да изминатъ пеша 10 км., минимумъ отъ онова разсто-яние, което и всѣки другъ единъ би трѣбвало да измине дневно, за да разчита на до-бро здраве.

Селото Калипетрово датира отъ много старо време. По-рано то се намирало малко по-нататъкъ, гдето и днесъ сж се запазили останкитъ отъ срутени къщи и керемиди, тухли и пр. Днешното Калипе-трово е подновено преда 100 години, когато жителитъ му, поради войнитъ бѣха напус-

ОТКРОВЕНИЙ

нали старото село, а на връ-щане, като го намѣрили разо-рено и опустошено, предпочели да се заселятъ въ съседната долина. Населението е чисто българско, безъ никакъвъ примѣсъ. То се подраздѣля на две групи Гребенци и Шиковци. Женитъ на първата група но-сели на главитъ си особено украшение прилично на качу-ката на пѣтела, която ние на-ричаме гребенъ. Тая носия би-ла въ употребление до 1873 г. Гребенци сж старитъ жители на селото и заематъ Северо-Источната частъ а Шиковци сж дошли по-късно, отъ Прова-дия, и заематъ Юго-Западната му частъ. Само отъ единъ родъ, на тази последната група сж

се ржкоположили 12 свещени-ци последния отъ които Петъръ П. Михайловъ се помина на 22 юний 1903 г. Нѣкои стари хора и днесъ употребяватъ старо-български думи като напр. вмѣсто *вижъ-кликъ*, вмѣ-сто *сега-ниче*. Вмѣсто мене тѣ казватъ *мжне* а личнитъ мѣс-тоимения *вий* и *ти* произна-сятъ ги на *вѣй*, *тж* и т. н.

Презъ 1897 г. селото е бро-яло 3000 жители (Българ. алма-нахъ за сжщата год.). Днесъ числото на населението е спад-нало на 2804 жители. Не за-щото не се е размножавало, а защото Калипетренци на груп-и, отъ време на време, сж се изселвали изъ разни мѣста въ окръга. И днесъ въ много се-ла, като напр. Пѣндѣклий, О-луклий, Гьолеръ-къой, Кочина, Голѣм, Аتماжа и др. основ-ния елементъ на населението сжставляватъ Калипетровци. А онова на Балтажи — Ени-къой, почти цѣлото е отъ Калипет-

рово. Това изселване процѣл-жава и днесъ, само че не въ селата, а въ града и при това по свършенно други причини. Освенъ това, въ Молдова най-много отъ всички други из-мрѣха тѣ.

Земеделнието и скотовъдст-вото е тѣхното занятие. По двороветъ, кжде по-вече, кжде по-малко, ще забележите овце, или другъ млѣкопита-ющъ добитъкъ, да скубятъ х р а н а отъ покритигъ съ сиѣгъ купи отъ сѣно или гж-лъбушина. Въпрѣки войната, когато досущъ бѣше задиг-натъ тѣхния добитъкъ, тѣ пакъ се замогнаха и въ ико-номическо и стопанско отно-шение би стояли по-добре ако не би имъ се отнѣла частъ отъ земята. Ако скотовъдство-то е слабо развито, то това се дължи изобщо на липсата на достатъчно паша, сиречъ *мера*. Отъ животинскитъ про-дукти, каквито селанитъ изда-

СТОПАНСКА КОЛОНА

Суданската трева и фуражният въпрос

Въ Америка суданската е докарана през 1908 год., въ Русия тя се отглежда от 1915 година. Редъ сушани години обрънаха внимание върху суданката и въ Германия, и сега културата ѝ тамъ се засилва отъ година на година. Колкото се отнася до по-близката до насъ по своитѣ климатически условия, Унгария, тамъ суданката почти напълно замѣни посѣвѣтъ на мохара и на мѣста успѣшно конкурира съ люцерната. Сжщо така бързото се разпространява и въ Румъния и въ Гърция. До последнитѣ години за побързото разпространение на суданката пречеше недостигътъ отъ семена на пазаря.

Суданката расте на всички почви, отъ най-тежки до съвсемъ леки, тя развива голѣми нишки отъ корени, които стигатъ доста дълбоко, и затова се иска почвата за нея да е по-дълбоко изорана и то още презъ есенята. Посѣвътъ става въсно на пролѣтъ и, изобщо, може да се каже най-подходящо време е тя да се сѣе 5—10 дена по ежко отъ царевичката.

Не е изключена възможността тя да се сѣе у насъ и като втора култура, веднага следъ пожъването на раннитѣ култури, като ечемикъ и др. Възможно е, че за семе такъвъ посѣвъ ще бѣде въсенъ, и то нѣма да уърѣе, обаче, единъ добивъ отъ сѣно до 400 — 500 кгр. и следъ това една хубава паша за 2 — 3 месеца сж почти гарантирани. Ако посѣвътъ се прави за семе, трѣбва да се сѣятъ 1.5 до 2 кгр. на декаръ, а за сѣно отъ 2.5 до 4 кгр. на декаръ. Както и при всѣка култура, количеството на семето

зависи и отъ плодородието на почвата.

По добре е суданката да се сѣе съ редосѣялка, защото въ началото тя се развива доста бавно и има опасностъ да я заглушатъ плевелитѣ и тогава става нужда да се плевни веднажъ и съвсемъ плитко да се прекопае. Следъ като настѣпятъ горещивитѣ, тя вече не се страхува отъ нищо и расте много бързо. При посѣвъ за семе пространството между редовѣтъ може да бѣде до 20 сантиметра широко и понекога до 25—30, когато посѣвътъ за сѣно не трѣбватъ да иматъ по-широки отъ 15 сантиметра редове, за да не стане сѣното много грубо. Косенето га сѣното трѣбва да става, когато 70—80 на сто отъ метличевитѣ иматъ вече върло семе, обаче, и ваксѣнѣлата косидба не е опасна, понеже семето се държи здраво въ люспитѣ. За сѣно косидбата трѣбва да се извършва когато близу една трета частъ отъ метличевитѣ е изхвърлена. По никой начинъ не трѣбва да се ваксѣнѣва съ тази косидба, понеже съ това се изгубватъ успѣхитѣ отъ втората косидба и се влошава качеството на сѣното.

Franceză (conversație, literatură, gramatică) predă profesor liceul bulgar.

A se adresa: prof. B. Schaefer, str. M. Eminescu 8

Франски езикъ [конверсация, литература, граматика] преподава учител отъ Бълг. Гилназия.

Справка: Б. Шеферъ, учителъ, ул. М. Еминеску 8 5—5

— Отъ 1 мартъ н. г. софийскитѣ в-ци ще се продаватъ броя 4 лей, а не 5 лей както бѣше до сега.

Бълг. Културно Общество—Добричъ Театрална секция

Любителската Театрална Труппа при
Б. К. О. на 27 февруарий 1931 год.

Сжбота 9 часа, а въ недѣля 10 ч.
пр. обѣдъ дневно за учащитѣ се

ЩЕ ПРЕДСТАВИ ВЪ ТЕАТЪРЪ

„СПЛЕНДИДЪ“ Службогонци

Комедия въ 2 действия
отъ ИВАНЪ ВАЗОВЪ

Чети в-къ „Ново Единство“

сѣтъ на пазаря за продажба, може да се посочи главно на млѣкото и яйцата. Всѣки денъ, особено въ срѣда, петъкъ и недѣля, по главната улица на града срещате селяни, най-много отъ Калипетрово, съ дисаги на рамо или кошница въ рѣка, да бързатъ и първи да заематъ мѣсто на пазаря. Тия продукти, както и птицитѣ, най-много се консумиратъ отъ гражданитѣ, а за това и калипетренци намиратъ по-добъръ поминѣкъ въ скотовъдството отколкото въ земедѣлието. При все това, нито въ една къща нѣма да намѣрите модерно обзаведени дамица и курниции (кошари), нито пѣкъ е въведенъ нѣкой особенъ начинъ въ производството, усилнието би дало преимущество и на самитѣ продукти. Отъ земедѣлскитѣ произведения най-много донасятъ: бобъ царевича, плява, бобинка и гжлбушина за продоволствие

на градския добитѣкъ. А отъ градинскитѣ: овощия, чесънъ, тѣй нарѣчения калипетренски хайверъ (червенъ пиперъ), мармалати, турший и др. Напоследѣкъ у тѣхъ се забелязва интересъ и къмъ бубарството.

Калипетренци сж трудолюбиви и прѣкомѣрно пестеливи, но нѣкои и голѣми шмекери. Шмекерията не е друго нѣщо, освенъ игра на думи, съ цѣлъ да се заобиколи действителността, или дяволия, както я нарича други. Такива тѣ се показватъ не когато се стараатъ да използватъ неблагоприятното време, особено презъ зимата, а когато качеството на продуктѣтъ не е толкова каквото ви го препорѣчватъ напр., когато каймака бива размѣсенъ съ ешмикъ или съ повече млѣко. Истина е, че между тѣхъ има и такива които ще ви кажатъ: не е за тебъ. Но защо това тѣй

да бѣде само за единъ, а не и за всички? А при това има хора, неопитни и несведущи, които купуватъ на довърне. Досущъ не е почтенно да се изкарва насжщия хлѣбъ по този начинъ. Тоя навикъ е противенъ на ония добродетели, въ които се наричатъ *откровеностъ и искреностъ* и които еднаво грѣбва да лѣщятъ и въ думитѣ и въ дѣлата, и въ къщи и на пазаря. Като казвамъ това, вѣрвамъ, че ще взематъ актъ отъ тия думи и мнозина други, които упорито твърдятъ, че безъ шмекерия не е възможно никаква продажба или покупка. Но и прѣкомѣрната пестеливостъ на калипетренци не може да се характеризира като добродетель.

(следва)

ПЛАТИ СИ АБОНАМЕНТА!

„ВЕСТИ“

— Тази вечеръ, сжбота, Любителската Театрална Труппа при Българското Културно Общество, ще представи въ театъръ „Спленидъ“ комедията „Службогонци“ въ две действия, отъ Ив. Вазовъ.

— Въ цѣлия окръгъ продължаватъ да бушуватъ сѣжни виелици, които затрупватъ пжтищата. Влакътъ отъ Букурещъ, който пристига въ 11 часа преди обѣдъ, до 4 часа следъ обѣдъ още не бѣше пристигналъ. По тая причина столичнитѣ вестници не се получиха.

На мѣста изъ окръга е

валѣлъ голѣмъ снѣгъ. Стдѣтъ е незапомненъ.

— Въ редакцията ни потжниха нѣколко запитвания относно въпроса по земедѣлскитѣ задължения. В идущия брой ще излъземъ съ една обстойна статия въ която ще изтъкнемъ нашето становище по този жизненъ въпросъ.

— Купувамъ акции „Banca Industria și Comerț Dobrogean“ — Добричъ Справка - редакцията.

— Притежаваме донесения, че въ нѣкои села изъ окръга, отговорни и неоговорни власти се опитватъ да инсцениратъ редъ обвинения противъ по-видимия селяни. Такъвъ е случивъ с. Кара-Пелитъ съ д-ръ Желю Димовъ.